



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Z. P.**, zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2019, č. j. KUKHK-21352/DS/2019/Er, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 12. 2020, č. j. 32 A 6/2019 - 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Magistrát města Hradec Králové (dále jen „magistrát“) rozhodnutím ze dne 24. 4. 2019, č. j. MMHK/082764/2019/OP/Hej, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ve spojení s § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 15. 10. 2018 v 13.45 hod. při řízení osobního motorového vozidla na pozemní komunikaci u Základní školy Třebechovice pod Orebem v ulici Na Stavě v Třebechovicích pod Orebem nerespektoval svislou dopravní značku „IZ 8a – Zóna s dopravním omezením“ s vyobrazenou dopravní značkou „B 20a – Nejvyšší dovolená rychlost“, kterou byla

nejvyšší dovolená rychlost v daném úseku snížena na 30 km/h, a překročil ji o 18 km/h (po zohlednění odchylky). Za uvedený přestupek byl žalobce potrestán pokutou ve výši 1 500 Kč. Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví zamítl odvolání žalobce a prvostupňové rozhodnutí magistrátu potvrdil.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, kterou Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem označeným v záhlaví jako nedůvodnou zamítl. Krajský soud podrobně zrekapituloval skutkový stav věci a vypořádal jednotlivé žalobní body uplatněné žalobcem. Uvedl, že rozhodnutí žalovaného není nepřezkoumatelné z důvodu nevypořádání odvolací námítky, že byl rychloměr použitý při měření rychlosti vozidla žalobce rozbitý. Žalovaný k tomu jasně a srozumitelně uvedl, že použitý laserový rychloměr byl certifikován a kalibrován k měření rychlosti ověřovacím listem č. 8012-OL-70234-18 a že daný typ rychloměru byl schválen certifikátem o schválení typu měřidla č. 0111-CS-C006-10 s platností do 15. 6. 2020, včetně protokolu o technické zkoušce. Dále výslovně uvedl, že není pochyb o tom, že k měření bylo použito stanovené měřidlo s požadovanými metrologickými vlastnostmi, jež bylo platně metrologicky ověřeno, aniž zanikla platnost ověření, a že fáze ověření výsledku měření řádně proběhla. Krajský soud nepřisvědčil ani tomu, že je závěr žalovaného o měření v souladu s návodem nepřezkoumatelný, jelikož návod nebyl proveden k důkazu. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu konstatoval, že klíčové pro řízení o přestupku je to, zda správní orgány opatří takové množství důkazů, z nichž lze po řádném zhodnocení učinit závěr, že se obviněný přestupku dopustil, a neexistují důvodné pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci nebyly dle krajského soudu dány pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění, nebylo nutné provádět další dokazování návodem k obsluze.

[3] Jako nedůvodnou krajský soud hodnotil rovněž žalobcovu námitku poukazující na nekvalitní a nicneříkající výstup z rychloměru. K tomu uvedl, že z fotografií založených ve správním spisu je jednoznačně patrné, že došlo ke změření vozidla žalobce, a příslušníci městské policie v rámci svědeckých výpovědí potvrdili, že měřené vozidlo měli na dohled od okamžiku jeho změření až po jeho zastavení. Pokud by záměrný kříž laserového paprsku nebyl správně umístěn, použitý typ laserového rychloměru (LTI 20/20 TruCAM) by zobrazil chybové hlášení a výsledky by se neuložily. Krajský soud nepřisvědčil ani námitce spočívající ve vzniku tzv. *slip effectu*, k němuž mělo dojít zaměřením laserového paprsku do jiného místa na začátku a na konci měření, a to vlivem sklopení rychloměru. Krajský soud konstatoval, že k zaznamenání měření dojde pouze v případě řádně provedeného měření, o němž v dané věci nevystaly žádné pochybnosti. Skutečnost, že žalobce projel kolem dopravní značky omezující nejvyšší dovolenou rychlost, byla prokázána také svědeckými výpověďmi příslušníků městské policie, takže nebylo zapotřebí za tím účelem opatřovat kamerové záznamy, jak navrhoval žalobce. Strážníci zasahující na místě nejsou dle krajského soudu podjatí jenom proto, že jsou příslušníky městské policie a že v řízení provádějí úkony (jako úřední osoby oprávněné podle vnitřních předpisů správního orgánu).

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítal nepřezkoumatelnost vydaných správních rozhodnutí pro nedostatek

pokračování

důvodů, neboť správní orgány konstatovaly, že měření rychlosti proběhlo v souladu s návodem k obsluze, aniž návod provedly k důkazu. Dle stěžovatele v souzené věci existovala důvodná pochybnost o správnosti provedeného měření, jelikož na výstupu z rychloměru je vidět toliko asfaltový povrch vozovky, takže bylo zřejmě měřeno v rozporu s návodem. Vzhledem k uvedenému pochybení nebyl dle stěžovatele dán prostor k tomu, aby chybějící úvahy správních orgánů nahrazoval krajský soud, který měl z tohoto důvodu rozhodnutí žalovaného zrušit. K tomu stěžovatel odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2016, č. j. 7 As 27/2016 - 31. Dále krajský soud dospěl k nesprávnému závěru, že nevypořádání odvolací námitky stěžovatele, že byl rychloměr rozbitý, nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného. Podle stěžovatele totiž obecná tvrzení žalovaného, že byl rychloměr ověřený, že jej obsluhovala proškolená obsluha a že se jednalo o stanovené měřidlo, které bylo ověřeno, nelze vnímat tak, že jím byla vypořádána námitka o rozbitém rychloměru. Stěžovatel rovněž namítal, že výstup z rychloměru neprokazuje, že jeho vozidlu byla naměřena rychlost, která je mu kladena za vinu. Videozáznam dopravní situace a *printscreeny* se stěžovatelovým vozidlem, na které odkázal krajský soud, jsou dle stěžovatele nedostatečné, neboť na výstupu z rychloměru se nenachází žádné vozidlo, ale toliko asfaltový povrch.

[5] Žalovaný práva vyjádřit se ke kasační stížnosti nevyužil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že není důvodná.

[7] Vzhledem k obsahu uplatněných kasačních námitek Nejvyšší správní soud uvádí, že pro nyní projednávanou věc je rozhodující posouzení, zda správní orgány opatřily „*takovou sadu důkazů, z níž lze po jejich řádném zhodnocení učinit závěr o tom, že se obviněný skutku dopustil a zároveň neexistují rozumné důvody zakládající pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2020, č. j. 6 As 69/2020 - 33, bod [10]). Přestupek spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti přitom zpravidla lze spolehlivě prokázat dostatečně průkaznou fotodokumentací a údaji o provedeném měření spolu s oznámením o přestupku a ověřovacím listem rychloměru, případně též v kombinaci se svědeckými výpověďmi zasahujících strážníků nebo záznamem z průběhu měření (viz např. již citovaný rozsudek č. j. 6 As 69/2020 - 33, a dále rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019 - 33, ze dne 23. 10. 2019, č. j. 8 As 228/2018 - 53, nebo ze dne 26. 11. 2019, č. j. 1 As 39/2019 - 29). Vždy záleží na konkrétních okolnostech případu, které podklady jsou nezbytné k tomu, aby správní orgán ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

[8] V nyní projednávané věci vydaná rozhodnutí správních orgánů vycházejí z oznámení o spáchání přestupku a jsou dále podložena pořízenou obrazovou dokumentací, z níž je patrná registrační značka měřeného vozidla spolu se záměrným křížem a údaji o naměřené rychlosti, ověřovacím listem a certifikátem o schválení typu použitého rychloměru, osvědčeními, že zasahující strážníci byli proškolenými operátory použitého měřiče rychlosti, výpověďmi na místě zasahujících strážníků a záznamem z průběhu měření spolu s *printscreeny* z přehrávání tohoto záznamu. Nejvyšší správní soud

se ztotožňuje s hodnocením krajského soudu, že na základě uvedeného souboru důkazů bylo možné učinit spolehlivý závěr o správnosti provedeného měření, takže nebylo nutné dokazování doplňovat. Ze správního spisu vyplývá, že řádně proškolený strážník městské policie vozidlo stěžovatele změřil ověřeným a funkčním rychloměrem, další strážníci následně vozidlo zastavili, stěžovatel byl ztotožněn jako jeho řidič, přičemž vozidlo bylo jednoznačně identifikováno a strážníci je měli po celou dobu (od okamžiku jeho změření až po jeho zastavení) pod dohledem.

[9] Ve světle výše uvedeného je tedy třeba hodnotit i stěžovatelovy námitky, že správní orgány pochybily, pokud neprovedly k důkazu návod k obsluze, a že na záznamu o přestupku není vyobrazena dostatečně kvalitní fotografie jeho vozidla, z čehož stěžovatel dovozoval právě postup v rozporu s návodem. Tuto okolnost však nelze hodnotit izolovaně, nýbrž v souvislosti se všemi dalšími podklady, které správní orgány v řízení shromáždily, a to zejména v souvislosti s obrazovou dokumentací pořízenou ze záznamu nahraného rychloměrem, na níž je vozidlo stěžovatele zřetelně zachyceno a zobrazeno. Rozumné důvody zakládající pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění tedy v tomto směru nevystaly, a proto krajský soud nepochybil v závěru, že nebylo nutné provádět další dokazování návodem k obsluze. Měření v souladu s návodem potvrdili též strážníci ve svých svědeckých výpovědích a stěžovatel nesnesl věrohodné argumenty, které by jejich výpovědi a znalosti zpochybnil (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2014, č. j. 10 As 25/2014 - 48).

[10] Žalovaný tak sice přímočaře konstatoval použití rychloměru v souladu s návodem, který v řízení nebyl proveden k důkazu, avšak s ohledem na další bezrozporné skutečnosti, jež v souzeném případě spolehlivě postačují k prokázání spáchání přestupku, se nejedná o vadu, která by způsobovala nezákonnost vydaného rozhodnutí. K argumentaci stěžovatele rozsudkem č. j. 7 As 27/2016 - 31 Nejvyšší správní soud uvádí, že okolnosti věci v něm projednávané se podstatně odlišovaly od nynějšího případu. Citovaným rozsudkem Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek Krajského soudu v Plzni s odůvodněním, že se řádně nevypořádal s důkazními návrhy žalobce a bez dalšího převzal posouzení správních orgánů. V nyní projednávané věci ovšem krajský soud napadený rozsudek řádně a podrobně odůvodnil, přičemž do svých úvah zahrnul také to, proč nebylo nutné provádět další dokazování, konkrétně návodem k obsluze rychloměru. Závěry vyslovené v rozsudku č. j. 7 As 27/2016 - 31 proto nejsou na stěžovatelův případ přenositelné.

[11] Důvodnou Nejvyšší správní soud neshledal ani námitku, že se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou stěžovatele, dle které měl být rychloměr použitý při měření nefunkční (slovy stěžovatele „rozbitý“). Stěžovatel v této souvislosti poukazoval na nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, pro kterou mělo být krajským soudem zrušeno. Nejvyšší správní soud konstantně judikuje, že povinnost orgánů veřejné moci řádně odůvodnit svá rozhodnutí nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Uplatněné námitky lze vypořádat též implicitně, a to prezentováním přesvědčivě zdůvodněného odlišného názoru. „*Absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) tak bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014 - 78, bod [23], dále viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010 - 53,

pokračování

ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009 - 46, nebo nedávný ze dne 20. 7. 2021, č. j. 6 As 303/2020 - 46, body [20] a [21]).

[12] Žalovaný v napadeném rozhodnutí na několika místech jasně zopakoval (a současně doložil listinnými důkazy), že použitý rychloměr splňoval předepsané metrologické požadavky a byl obsluhován osobou k tomu oprávněnou. Dále konstatoval, že v řízení nebyla zjištěna žádná okolnost zpochybňující řádnou funkci měřicího zařízení a že fáze ověření výsledku měření rovněž proběhla řádně. Z uvedeného zřetelně plyne, že rychloměr byl v době měření funkční a bez závad. Nejvyšší správní soud tudíž souhlasí se závěrem krajského soudu, že žalovaný v rozhodnutí o odvolání srozumitelným a přezkoumatelným způsobem vyjádřil úvahy, jimiž se řídil při přijímání skutkových a právních závěrů, a tím i reagoval na vznesenou odvolací námitku stěžovatele.

[13] K vyjádřenému nesouhlasu stěžovatele, resp. jeho zástupce, se zveřejňováním osobních údajů na webových stránkách soudu, který ani nelze pokládat za kasační námitku, neboť nemá žádný vztah k předmětu tohoto řízení, Nejvyšší správní soud nad rámec rozhodovacích důvodů uvádí, že závěry k této otázce jsou zástupci stěžovatele dostatečně známy již z předchozích řízení, v nichž vyjádřil stejný nesouhlas. Nejvyšší správní soud proto odkazuje na dřívější judikaturu (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2021, č. j. 6 As 255/2020 - 40, ze dne 27. 3. 2019, č. j. 2 As 383/2017 - 46, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 321/2017 - 38, ze dne 28. 11. 2018, č. j. 8 As 64/2018 - 44, a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. Nao 118/2017 - 145), v níž soud na totožný nesouhlas již odpověděl. Zároveň Nejvyšší správní soud judikoval (např. rozsudek ze dne 31. 5. 2012, č. j. 9 As 5/2012 - 29), že jméno a příjmení advokáta jsou na základě zvláštního právního předpisu zapsána ve veřejně přístupném seznamu. Pokud jsou tedy uvedena v souvislosti s jeho působností, pro kterou byla do veřejně přístupného seznamu zapsána (zde v souvislosti s výkonem advokacie a zastupováním klienta před soudem), nejedná se bez dalšího o údaje, které by bylo nezbytné anonymizovat. Tím spíše takovým údajem není sídlo advokáta, které je již ze své povahy údajem veřejným.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Na základě výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

[15] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobce (stěžovatel) neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné další náklady nad rámec obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení se mu tudíž nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. března 2022

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu